

UCHWAŁA Nr 9/2025
Komisji Zarządzającej
Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych
z dnia 02 lipca 2025 r.
w sprawie przyjęcia Strategii promocji dla branży rynku zbóż i
przetworów zbożowych na rok 2026

Działając na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 22 maja 2009 r o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 683), w związku z § 1 pkt 6 Regulaminu Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/2025 Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych z dnia 02 lipca 2025 r. uchwala się, co następuje:

§ 1

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych **postanawia przyjąć opracowaną przez Komisję Zarządzającą Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych** Strategię promocji dla branży rynku zbóż i przetworów zbożowych na rok 2026.

§ 2

Strategia promocji dla branży rynku zbóż i przetworów zbożowych na rok 2026 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

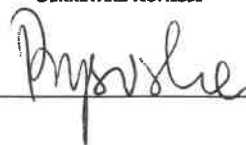
Uchwała wchodzi w życie w dniu podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI/ ZASTĘPCA

PRZEWODNICZĄCEGO

SEKRETARZ KOMISJI

Strategia promocji dla branży rynku zbóż i przetworów zbożowych na rok 2026

I Aktualny stan branży w Polsce z uwzględnieniem działań podjętych do tej pory w celu poprawy sytuacji branży

1.1. Produkcja – stan aktualny i tendencje

Uprawa zbóż jest podstawową działalnością rolniczą w Polsce. Zboża stanowią około 68% powierzchni zasiewów w naszym kraju.

W 2024 roku zbożami obsiano 7,15 mln hektarów, co oznacza spadek o 0,5% w porównaniu z rokiem poprzednim. Zmniejszyła się uprawa zbóż ozimych – o 2,2%, do poziomu 4,46 mln ha, natomiast areał zbóż jarych wzrósł nieznacznie – o 0,2%, osiągając 2,63 mln ha. Wzrost zasiewów zanotowano również w przypadku jęczmienia i owsa – odpowiednio o 5,0% (do 680 tys. ha) i 5,4% (do 524 tys. ha). Zmniejszeniu uległ natomiast areał pozostałych zbóż, w tym szczególnie mieszanek zbożowych (spadek o 7,3% do 263 tys. ha) oraz żyta (spadek o 5,0% do 691 tys. ha).

Pod zbiory 2025 roku według GUS obsiano 4,6 mln ha zbożami ozimymi, tj. o 2,9% więcej niż w roku poprzednim. Z uwagi na to, iż warunki agrometeorologiczne w okresie zimowym były na ogół sprzyjające nie odnotowano znaczących strat w powierzchni zasiewów. W marcu ruszyła wegetacja a warunki pogodowe umożliwiły sprawny siew zbóż jarych.

Głównymi odbiorcami ziarna zbóż od producentów rolnych są firmy produkujące pasze oraz firmy zajmujące się przetwórstwem na cele konsumpcyjne stanowiące tzw. ogniwo przetwórstwa pierwotnego. Mniejszymi odbiorcami ziarna zbóż są firmy zajmujące się przechowywaniem i handlowym obrotem tego surowca.

Firmy zajmujące się wtórnym przetwórstwem zbóż to firmy, które wykorzystują do swojej działalności produkty pochodzące z pierwotnego przetwórstwa stanowiące w ich produkcji surowiec. Zarówno przedsiębiorstwa przetwórstwa pierwotnego jak i wtórnego zbywają swoje produkty w handlu hurtowym i detalicznym. Na większości poziomów łańcucha dostaw krajowa produkcja zbóż i produktów zbożowych uzupełniana jest importem z krajów UE oraz z tzw. krajów trzecich. Część produkcji zbóż i przetworów jest eksportowana bezpośrednio przez producentów zbóż i przetworów zbożowych oraz przez firmy pośredniczące zajmujące się przechowywaniem i obrotem hurtowym ziarna i przetworów zbożowych. Komisja Europejska w imporcie zbóż i przetworów zbożowych z krajów trzecich utrzymuje cła przywozowe. Pewne ilości importu zbóż i przetworów zbożowych w ramach tzw. kontyngentów przywozowych z krajów trzecich są zwolnione z ceł. Dotyczy to w szczególności pszenicy durum, określonych asortymentów pszenicy zwyczajnej, czasami żyta, kukurydzy i sorga. Obrót zbożem i przetworami zbożowymi na jednolitym rynku odbywa się bez ograniczeń.

Zbiory i plony zbóż wykazują zmienność w poszczególnych latach natomiast areał ich uprawy od wielu lat wykazuje względną stabilność. Na wysokość plonów zboża poza

czynnikami typowo agrotechnicznymi bardzo duży wpływ ma pogoda w okresie ich wegetacji oraz w czasie zbioru. Zróżnicowanie plonowania zbóż występuje również w dużych i małych gospodarstwach oraz w poszczególnych regionach uprawy. Od dłuższego czasu ze względu na znaczny postęp w zakresie technologii ich uprawy obserwuje się tendencję wzrostową w plonowaniu zbóż.

Zgodnie z danymi GUS, zbiory zbóż w 2024 roku oszacowano na 35,3 mln ton, co oznacza spadek o 1,6% w porównaniu z rokiem poprzednim. Natomiast według prognoz IERiGŻ PIB spadek był bardziej wyraźny – zbiory miały wynieść 34,3 mln ton, czyli o 5,1% mniej niż w 2023 r., głównie z powodu większego niż szacowano przez GUS spadku produkcji kukurydzy. Zbiory zbóż podstawowych oceniono na 25,4 mln ton, co stanowi spadek, w stosunku do roku poprzedniego, o 4,3%. Mniejsze zbiory były wynikiem zarówno redukcji powierzchni upraw (o 0,5%, do 7,2 mln ha), jak i niższych plonów (spadek o 1,2%, do 4,93 t/ha). Średnie plony zbóż podstawowych z mieszankami wyniosły 4,45 t/ha i były o 2,5% niższe niż w 2023 roku, natomiast plony kukurydzy spadły o 4,0%, do poziomu 7,0 t/ha.

Jesienią 2023 roku warunki agrometeorologiczne były sprzyjające dla przeprowadzenia uprawek późniejszych i przygotowania pól pod zasiewy zbóż ozimych, które w większości zostały wysiane w optymalnym terminie. Już w listopadzie rośliny weszły w fazę krzewienia, a dobowe zmiany temperatur sprzyjały ich hartowaniu. Pod koniec miesiąca nastąpił spadek temperatur i wystąpiły opady śniegu, co spowolniło rozwój roślin. Zima upłynęła bez poważniejszych anomalii pogodowych, które mogłyby znacząco zaszkodzić oziminom. Straty zimowe i wiosenne były niewielkie – nie przekroczyły 0,9% powierzchni mieszanek ozimych, 0,3% dla jęczmienia ozimego i 0,1% dla żyta, a w przypadku pszenicy i pszenżyta ozimego były jeszcze niższe (poniżej 0,1%).

Początek marca przyniósł wznowienie wegetacji, a odpowiednia wilgotność gleby zapewniała roślinom dobre warunki do wzrostu. Wiosną 2024 roku kondycja ozimin była nieco lepsza niż rok wcześniej. W pierwszej dekadzie maja oceniono ich stan na 3,9 stopnia kwalifikacyjnego dla żyta i jęczmienia oraz 4,0 dla pszenicy i pszenżyta, podczas gdy rok wcześniej notowano 3,9. Zboża jare również prezentowały się lepiej – ich stan oceniono na 3,7, wobec 3,6 w analogicznym okresie 2023 roku. Dobre warunki pogodowe umożliwiły rozpoczęcie prac polowych i siewów już w pierwszych dniach marca, z ich kulminacją w drugiej dekadzie miesiąca.

W kwietniu warunki atmosferyczne były zróżnicowane – początek miesiąca sprzyjał rozwojowi roślin, jednak przymrozki w połowie oraz ochłodzenie w dalszej części miesiąca spowolniły tempo wzrostu. Podobna sytuacja wystąpiła w maju – ciepło w pierwszych tygodniach i chłód w drugiej połowie. Dodatkowo, w niektórych regionach, zwłaszcza we wschodniej części kraju, zaczęto obserwować pogłębiający się niedobór wilgoci w glebie. Według danych IUNG PIB, w pierwszej dekadzie sierpnia 2024 roku suszą zagrożonych było niemal 30% areалу zbóż ozimych i ponad 40% zbóż jarych. Najbardziej narażone były tereny Mazowsza, Podlasia, Warmii i Mazur oraz Pomorza.

Średni plon zbóż podstawowych w 2024 roku oszacowano na 4,45 t/ha, co oznacza spadek o 2,5% względem roku poprzedniego. Plony kukurydzy natomiast mogą wynieść około 7,0 t/ha, czyli o 4% więcej niż w 2023 r. Warto jednak zaznaczyć, że różnice regionalne były znaczne – w rejonach szczególnie dotkniętych suszą i wysokimi temperaturami plony były niższe nawet o 10–14%, podczas gdy w obszarach mniej narażonych odnotowano wzrosty rzędu 2–8%.

Krajowy popyt na zboża to przede wszystkim zużycie na cele paszowe oraz na cele konsumpcyjne. W ostatnich latach obserwowano wzrost zużycia zbóż na cele przemysłowe.

W sezonie 2023/24 zbiory zbóż przewyższyły krajowe zużycie o 9,9 mln ton, co oznacza niewielki spadek w porównaniu z poprzednim sezonem, gdy nadwyżka wynosiła 10,2 mln ton. Był to zatem kolejny rok z rzędu charakteryzujący się znaczną nadwyżką podaży nad popytem wewnętrznym. Zapasy początkowe wyniosły 8,2 mln ton, co oznacza wzrost o 31,2% względem początku sezonu 2022/23. W efekcie krajowa podaż zbóż zwiększyła się o 5,2%, osiągając 43,9 mln ton. Całkowita podaż, uwzględniająca saldo handlu zagranicznego, wyniosła 46,1 mln ton – o 0,6% mniej niż rok wcześniej. Zużycie krajowe wzrosło o 2% do poziomu 25,8 mln ton, natomiast zapasy końcowe zmniejszyły się o 26,2%, spadając do 6,1 mln ton.

Niższe zapasy początkowe (spadek o 26,2%) w połączeniu z niższymi zbiorami przełożyły się na zmniejszenie krajowych zasobów zbóż w sezonie 2024/25 o 8,1%, do poziomu 40,3 mln ton. Import przewidywany jest na około 2,2 mln ton, co oznacza spadek o 1,4%. Tym samym całkowita podaż może wynieść 42,5 mln ton – o 7,8% mniej niż w poprzednim sezonie. Zużycie krajowe ma wzrosnąć o 1,1% do blisko 26,1 mln ton, w tym zużycie paszowe szacuje się na 15,4 mln ton, co oznacza wzrost o 2,0%. Eksport może spaść o ponad 20%, osiągając poziom 11,3 mln ton. Całkowite rozchody (zużycie krajowe plus eksport) obniżą się o około 7% do 37,4 mln ton. W rezultacie zapasy na koniec sezonu mogą zmniejszyć się o ponad 15%, do 5,2 mln ton, co odpowiadałoby 19,8% krajowego zużycia – wobec 23,6% w roku wcześniejszym.

Istotnym elementem popytu na zboża w Polsce do 2016 roku był eksport który w 2016 roku stanowił ponad 20% zbioru zbóż. Po akcesji Polski do UE w naszym kraju można wyróżnić dwa regiony w których odbywa się eksport i import. Polska południowo wschodnia to rejon importowy zbóż. Niewielka odległość od sąsiednich krajów: Ukrainy, Słowacji Węgier oraz rozdrobnione gospodarstwa rolne to zasadnicze czynniki, które są powodem dość dużych zakupów zbóż za granicą w tym regionie. Region Polski południowo zachodniej to rejon eksportowy do czego predestynuje go skoncentrowana struktura gospodarstw rolnych oraz łatwy dostęp do infrastruktury eksportowej oraz bliskość do zachodnich granic państwa. W latach 2017 i 2018 nastąpił znaczny regres w eksporcie zbóż. Eksport w roku gospodarczym 2017/2018 wyniósł tylko 3,71 mln ton a w roku 2018/2019 - 3,56 mln ton wobec 6,16 mln ton w roku gospodarczym 2016/2017 tj. o 2,46 mln ton mniej (40%). Sezon eksportowy 2019/2020 to bardzo udany sezon eksportowy dla Polski. W całym sezonie 2019/2020 eksport drogą morską wyniósł rekordowe 3990 tys. ton wobec 1774 tys. ton wyeksportowanych w sezonie poprzednim. W roku 2021/2022 eksport zbóż z uwagi na spadek zbiorów zmniejszył się do 9,2 mln ton. Od roku 2022/2023 do 2023/24 eksport zwiększał się odpowiednio do 12,9 i 14,2 mln ton. W sezonie 2024/25 prognozuje się, że eksport zbóż oraz produktów zbożowych (przeliczonych na ekwiwalent ziarna) osiągnie poziom 11 mln ton, podczas gdy import wyniesie około 2,2 mln ton. W rezultacie dodatnie saldo handlu zagranicznego może sięgnąć 8,8 mln ton, tj. 4,6 mln euro.

Malejące spożycie pieczywa w Polsce na przestrzeni lat 2000 - 2021 z poziomu około 80 kg/os./rok do poziomu niewiele ponad 40 kg/os./rok wpłynęło na funkcjonowanie piekarstwa w warunkach malejącego popytu na pieczywo ogółem jak również na pieczywo świeże. Rosnące tempo sprzedaży polskiego pieczywa za granicą ze względu jednak na mały jeszcze wolumen, nie daje podstaw do dynamiczniejszego rozwoju branży. W szczególnie trudnej sytuacji są zakłady rzemieślnicze, które w większości lokują swoje produkty na rynku lokalnym.

W sezonie 2023/24 ponownie zaobserwowano spadek spożycia zbóż. Na potrzeby konsumpcyjne przetworzono łącznie 4,7 mln ton ziarna, podczas gdy w sezonie 2022/23 było to 4,9 mln ton. W tym: pszenica stanowiła 3,7 mln ton, żyto niespełna 0,8 mln ton, a pozostałe gatunki zbóż około 200 tys. ton. W roku 2024/25 trend ten się utrzymał, gdyż spożycie spadło o kolejny punkt procentowy, do 4,6 mln ton.

Z danych IERiGŻ wynika, że w 2023 roku średnie ceny pieczywa i produktów zbożowych były o 17,1% wyższe niż rok wcześniej. Wzrost ten przewyższał dynamikę cen całej kategorii żywności i napojów bezalkoholowych, które podrożały o 15,1%. Największe podwyżki dotyczyły produktów o wysokim stopniu przetworzenia – ceny „pozostałych produktów zbożowych” wzrosły o 21,5%, płatków śniadaniowych o 20%, wyrobów piekarskich innych niż pieczywo o 19,9%, a pizzy i półproduktów mącznych o 18,5%. Mniejszy wzrost odnotowano w przypadku pieczywa i makaronów – odpowiednio o 14,8% i 15,7%. Inne produkty zbożowe zdrożały w przedziale od 7 do 12%.

W 2024 roku wzrost cen produktów zbożowych wyraźnie wyhamował w porównaniu z rokiem wcześniejszym. Choć w pierwszym kwartale odnotowano pewne wahania, tempo wzrostu cen detalicznych było tylko nieznacznie wyższe niż pod koniec 2023 roku. Wyraźniejsze podwyżki nastąpiły w kwietniu 2024 r., w reakcji na ponowne wprowadzenie VAT na żywność – w porównaniu z grudniem 2023 r. ceny pieczywa i produktów zbożowych wzrosły średnio o 3,5%, podczas gdy ceny całej żywności wzrosły o 2,4%, a inflacja ogółem wyniosła 2,0%. Choć reakcja cen na podatek VAT była generalnie słabsza niż prognozowano, jej efekty rozciągnęły się w czasie, co było widoczne w podwyższonej dynamice cen w kolejnych miesiącach. Wzrosty były również wspierane przez rosnące koszty energii i pracy.

W sierpniu 2024 roku ceny pieczywa i produktów zbożowych były średnio o 5,5% wyższe niż w grudniu 2023 roku. Dla porównania, w tym samym okresie ceny żywności i napojów bezalkoholowych wzrosły o 2,9%, a ogólny wskaźnik inflacji wyniósł 3,8%.

W maju 2025 roku ceny żywności w skali roku wzrosły o 5,4%, w tym ceny pieczywa były wyższe o 4,4%

W 2023 roku odnotowano ponowny spadek spożycia pieczywa i produktów zbożowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca. Średnie miesięczne spożycie zbóż i ich przetworów w gospodarstwach domowych wyniosło 4,99 kg na osobę, co oznacza spadek o 3,9% w porównaniu z rokiem wcześniejszym. Obniżeniu uległa konsumpcja wszystkich grup produktów, szczególnie ryżu – o 13,3% (do 0,13 kg na osobę miesięcznie), makaronów – o 9,3% (do 0,39 kg), a także kasz i ziaren zbóż – o 9,1% (do 0,10 kg). Spożycie mąki i płatków śniadaniowych zmniejszyło się o 5–6%, osiągając poziom odpowiednio 0,56 kg i 0,15 kg na osobę. Natomiast spożycie pieczywa spadło nieznacznie – o 0,4%, do 2,61 kg miesięcznie na osobę.

W ciągu ostatnich pięciu lat sukcesywnie wzrasta w społeczeństwie polskim zainteresowanie zdrowym trybem życia co jednocześnie powoduje korzystne zmiany w zwyczajach żywieniowych. Wzrasta również spożycie pieczywa ciemnego, pieczywa „bio” produkowanego z ziarna pochodzącego z gospodarstw ekologicznych. Dużym zainteresowaniem w ostatnich latach cieszy się pieczywo pochodzące z mąki otrzymanej z przemiału zbóż należących do grupy prastarych roślin a więc orkisz, samopszy i płaskurki.

1.2 Analiza sytuacji na rynku zbóż

W sezonie 2023/24 sytuacja na globalnych rynkach zbóż pozostawała pod wpływem czynników geopolitycznych, jednak ich znaczenie wyraźnie ustąpiło na rzecz podstawowych zależności między podażą a popytem. Na rynku zbóż paszowych, mimo wyraźnego wzrostu zapotrzebowania, zwiększona podaż doprowadziła do nadwyżek – zbiory przewyższały zużycie. W przypadku pszenicy, przy względnie stabilnej podaży i rosnącym popycie, wystąpił natomiast niedobór – konsumpcja przekroczyła poziom zbiorów.

Eksport Ukrainy drogą morską został przywrócony dzięki szerszemu wykorzystaniu tzw. alternatywnego szlaku transportowego. W połączeniu z dobrymi zbiorami w krajach WNP i większości państw eksportujących, sytuacja ta doprowadziła do spadku cen zbóż na rynkach światowych – mimo rosnącego zapotrzebowania importowego.

W sezonie 2024/25, przy przewidywanym niewielkim spadku zarówno podaży, jak i popytu, można spodziewać się zmniejszenia niedoborów na rynku pszenicy. Natomiast na rynku zbóż paszowych wzrost podaży nie zrekompensuje wzrostu popytu, co skutkować będzie zmniejszeniem nadwyżek. Zbiory zbóż ogółem (bez ryżu) w 2024 roku mogą ponownie osiągnąć rekordowy poziom około 2,3 mld ton, czyli o 0,4% wyższy niż w 2023 roku, jednak ze względu na niższe zapasy początkowe, całkowita podaż wzrośnie jedynie nieznacznie do ponad 2,9 mld ton. Zużycie zbóż w sezonie 2024/25 może wzrosnąć o 0,6% do blisko 2,3 mld ton, co spowoduje, że zapasy końcowe zmniejszą się o 2,2%, osiągając poziom 591 mln ton.

Warto zauważyć, że na przełomie pierwszego i drugiego kwartału 2024 roku polski rynek zbóż cechowała ograniczona płynność, na co wpływ miała m.in. pasywna postawa producentów, którzy – podobnie jak w roku poprzednim – wstrzymywali się z sprzedażą, oczekując wyższych cen. Podczas zniw 2024 roku obserwowano sezonowy spadek cen żyta i kukurydzy, natomiast ceny pozostałych zbóż wykazywały lekką tendencję wzrostową. Wpływ na to miał wcześniejszy termin zbiorów w krajach położonych na południe od Polski (m.in. Czechy, Słowacja, Rumunia, Węgry) oraz na Ukrainie. W porównaniu z tym samym okresem poprzedniego sezonu, poziom cen wciąż był niższy, choć różnice wyraźnie się zmniejszyły. Średnie ceny jęczmienia, pszenicy i żyta wyniosły odpowiednio 744, 823 i 605 PLN/za tonę, co oznacza spadek o 9,4%, 8,2% i 7,7% w stosunku do roku poprzedniego. Spadek cen kukurydzy był znacznie mniejszy – o 1,2%, do 878 PLN za tonę.

Polska jest ważnym producentem zbóż w UE-27 (3-cim producentem zbóż po Francji, która produkuje 60 – 65 mln ton oraz Niemczech, których produkcja to 40-43 mln ton). Produkcja zbóż ogółem (bez prosa, gryki i pozostałych zbożowych) w roku 2020 to rekordowe 35,3 mln ton. Nieco mniej, lecz również wysokie zbiory odnotowano w 2021 roku, które szacuje się na poziomie 34,4 mln ton. Jednocześnie prognozy dla roku 2022 to 33,3 mln ton.

Najważniejsze kierunki wykorzystania zbóż w Polsce:

- zużycie paszowe to około 15 - 17 mln ton, w tym wykorzystanie w produkcji pasz przemysłowych wynosi około 6,6 mln ton, a bezpośrednie wykorzystanie w gospodarstwach przez rolników to 9 – 10 mln ton, na cele spożywcze (pieczywo, ciastka, kasze, makarony) 4,5-4,7 mln ton zbóż (3,8 mln ton pszenicy i 760 tys. ton żyta dla sezonu 2021/2022) w tym przemysł zbożowo-młynarski zagospodarowuje 3,4 - 3,7 mln ton zbóż w zależności od roku (przedsiębiorstwa zatrudniające powyżej 9 osób), wykorzystanie w przemyśle piwowarskim, spirytusowym i skrobiowym to 3 mln ton, w tym przemysł skrobiowy 0,95 mln ton, produkcja etanolu 1,3 mln ton, browarnictwo 0,73 mln ton,
- eksport – 7 – 10 mln ton zbóż ogółem w zależności od roku.

Z danych Powszechnego Spisu Rolnego 2020 wynika, że powierzchnia zbóż w relacji do spisu z 2010 roku zmalała o 2,8%, niemniej jednak zmiany pomiędzy poszczególnymi gatunkami były znacznie większe. Zwiększyła się powierzchnia kukurydzy na ziarno prawie trzykrotnie, pszenicy o 10,4% i pszenżyta o 4,4%, a pozostałych zbóż zmalała, w tym najbardziej mieszanek o 46,3%, jęczmienia o 30,7%, żyta o 20,7% oraz owsa o 13,4%. W strukturze powierzchni zasiewów zbóż nadal dominowały oziminy z udziałem 60,9%.

1.3 Spożycie

W ciągu ostatnich lat nastąpiły widoczne zmiany w sposobie odżywiania się Polaków. Znaczna część społeczeństwa przykłada coraz większą uwagę do świadomego, zdrowego planowania i przygotowywania posiłków oraz do swoich nawyków żywieniowych. Polacy są coraz uważniejszymi konsumentami, a zdrowie jest dla nich jedną z najwyższych wartości.

Przedsiębiorstwa przemysłu piekarskiego funkcjonują w trudnych warunkach, gdyż od wielu lat maleje krajowy popyt na pieczywo, o czym świadczy spadek jego spożycia w gospodarstwach domowych (w ostatnich sześciu latach średnio o 4,2% rocznie). W 2015 r. statystyczny Polak zjadał rocznie niecałe 45 kg pieczywa, a z danych za I półrocze 2016 r. wynika, że było to tylko 42,5 kg. Szacuje się, że obecnie spożycie pieczywa i wyrobów piekarskich w Polsce spadło poniżej 45 kg na osobę rocznie. Przyczyn spadku konsumpcji od dawna upatruje się przede wszystkim w zmieniających się nawykach żywieniowych i różnych modach w zakresie diety.

Według wstępnych danych GUS, w 2021 r. produkcja świeżego pieczywa w naszym kraju wzrosła o 1,5% r/r. Było to jednak raczej odreagowanie po bardzo słabym z powodu pandemii COVID-19 roku 2020 (niekorzystny wpływ restrykcji sanitarnych i czynników psychologicznych na konsumpcję żywności świeżej i niepaczkowanej, w tym pieczywa – w rezultacie spadek produkcji tego ostatniego o 6% r/r). Z punktu widzenia producentów trend spadkowy spożycia można uznać za poważne wyzwanie o charakterze długoterminowym, zmuszające ich do ciągłego monitorowania preferencji konsumentów i dostosowywania oferty. Szczególnie dotkliwie spadkowy trend spożycia pieczywa może być odczuwalny w okresach ogólnie niesprzyjających warunków rynkowych, takich jak obecny wzrost w zasadzie wszystkich kosztów działalności – kurczący się systematycznie rynek utrudnia w takim otoczeniu przerzucanie wzrostu kosztów na ceny wyrobów.

W sezonie 2023/24 nadal notowany był spadek spożycia zbóż. Do celów konsumpcyjnych przetworzono 4,7 mln ton ziarna (w porównaniu do 4,9 mln ton w sezonie 2022/23), w tym około 3,7 mln ton pszenicy, prawie 0,8 mln ton żyta oraz około 200 tys. ton innych zbóż.

1.4 Handel zagraniczny

Zgodnie z wstępnymi danymi Ministerstwa Finansów, w 2024 roku Polska wyeksportowała 10,31 mln ton zbóż i produktów zbożowych, co stanowi spadek o 25% w porównaniu do 2023 roku, kiedy to eksport wyniósł 13,77 mln ton

Z danych IERGiŻ wynika, że „w sezonie 2023/24 wyniki polskiego handlu zagranicznego ziarnem zbóż poprawiły się zarówno pod względem wolumenu, jak i wartościowo, przy czym dynamika wzrostu wartości była znacznie mniejsza niż ilości. Dodatkowo saldo obrotów wzrosło o 37,5% do 11,7 mln t i o 1,9% do 5,2 mld EUR.”

W okresie czterech miesięcy 2025 oku z kraju sprzedano zagranicę 2,6 mln ton zbóż, tj. o 1,2 mln ton mniej niż w analogicznym kresie roku poprzedniego. Import sięgnął 0,2 mln ton i był na poziomie zbliżonym do roku poprzedniego.

Na taką sytuację wpłynęło kilka kluczowych czynników, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, w tym:

- zbiory były nieco wyższe w ujęciu rocznym, co zwiększyło podaż eksportową;
- Polska stała się jednym z głównych szlaków eksportu ukraińskiego zboża, jednak od 2 maja do 15 września 2023 r. bezcłowy import do UE nie obejmował przywozu pszenicy, kukurydzy, rzepaku i słonecznika do Polski, Węgier, Bułgarii, Słowacji oraz Rumunii. Po tym okresie Polska wprowadziła jednostronne ograniczenia dotyczące importu z Ukrainy;
- mimo okresowych wahań, w 2023 r. złotówka umocniła się względem euro i dolara amerykańskiego, co mogło hamować eksport i jednocześnie wspierać import;
- na rynku krajowym i światowym w 2023 r. obserwowano wyraźny spadek cen zbóż wynikający z większej podaży, jednak w pierwszej połowie 2024 r. tempo obniżek cen znacznie się osłabiło.

1.5 Dystrybucja

Łańcuch dostaw żywności integruje ze sobą trzy sektory gospodarki, tj. rolnictwo, przetwórstwo rolno-spożywcze i dystrybucję. W łańcuchu dostaw żywności istotne znaczenie ma produkcja zbóż, która dostarcza surowiec dla przemysłu spożywczego. Łańcuch dostaw zbóż jest układem, którego podmioty biorą udział w transporcie, przechowywaniu oraz przetwórstwie zbóż. Kolejnym ogniwem łańcucha dostaw jest przetwórstwo wtórne. Powstały tam produkt trafia do dystrybucji, realizowanej przez hurtowników i detalistów. Relacje na granicach poszczególnych ogniw łańcucha, tj. pomiędzy pierwotnym przerobem a wtórnym przetwórstwem, a także produkcją pasz, hurtem oraz sprzedażą detaliczną, cechują się wysokim stopniem złożoności, który determinowany jest przez specyfikę, różnorodność i wzajemne powiązania poszczególnych segmentów. Przedsiębiorstwa z branży młynarskiej wytwarzają produkty na rynek detaliczny, hurtowy, a także na rzecz wtórnego przetwórstwa. Stronę popytową kanałów dystrybucji tworzą piekarnie, zakłady cukiernicze, hurtownie, a także sieci handlu detalicznego, strona podażowa zaś obejmuje duże i średnie podmioty przemysłu młynarskiego (70 % podaży), a także firmy młynarskie i makaronowe (25% podaży). Import produktów zbożowo-młynarskich stanowi około 5% udziału w rynku. Handel detaliczny kształtowany jest w dużym stopniu przez sieci sklepów wielkopowierzchniowych, które narzucają warunki realizacji transakcji handlowych. Wynika to z faktu, iż są one największymi odbiorcami produktów zbożowych i dysponują możliwościami finansowymi i potencjałem logistycznym. Ich dominacja przejawia się w kształtowaniu poziomu cen, terminów płatności z uwzględnieniem ich czasowych odroczeń, a także technicznych warunków dostaw. Silną pozycją rynkową w łańcuchu dostaw zbóż odznacza się także przemysł paszowy. Dominują w nim bowiem duże przedsiębiorstwa, które posiadają własne sieci sprzedaży.

Poszczególne ogniwa łańcucha dostaw branży zbożowej charakteryzują się niskim stopniem integracji. Zakres współpracy gospodarstw rolnych między sobą jest niewielki. Ponadto, łańcuch dostaw zbóż cechuje się występowaniem niewielkich i niejednorodnych partii surowca. Jest to skutek rozdrobnienia produkcji.

II Analiza mocnych i słabych stron oraz szans i zagrożeń rozwoju branży

Mocne strony:

- Duży potencjał produkcyjny tkwiący w rozproszeniu producentów mąki i pieczywa i małym zakresie specjalizacji, a także możliwości zmian w technologii produkcji itp.,
- Duży potencjał tkwiący w lokalnych rodzimych i spółdzielczych zakładach zajmujących się wytwarzaniem produktów zbożowych.

Słabe strony:

- Rozproszenie producentów, niechęć do prowadzenia inicjatyw społecznych, zarówno na szczeblu lokalnym jak krajowym,
- Brak wiedzy z zakresu prawidłowej ochrony zbóż, prowadzeniu badań, wprowadzaniu integrowanej ochrony roślin, oraz nowych technologii mających na celu zwiększenie produkcji, obniżenie jej kosztów a w rezultacie poprawę opłacalności produkcji,
- Niski kapitał inwestycyjny w branży,

Szanse:

- Rozwój technologii i produktów wysokojakościowych,
- Duże potencjalnie szanse eksportu na rynki zewnętrzne,
- Zainteresowanie konsumentów spożywaniem produktów zbożowych wysokiej jakości wynikające z tradycji i przyzwyczajęń żywieniowych,
- Zdobywanie certyfikatów jakościowych: ekologia Produkt Rolnictwa Ekologicznego, Chroniona Nazwa Pochodzenia, Chronione Oznaczenie Geograficzne, Gwarantowana Tradycyjna Specjalność, System „Jakość Tradycja”. Produkty rekomendowane przez Radę Promocji Żywności Prozdrowotnej,
- Duży potencjalny popyt wewnętrzny i zewnętrzny na zboża, a zwłaszcza wysokiej jakości zboża konsumpcyjne. Prowadzone badania pomogą rozwiązać problemy agrotechniczne,
- Reaktywacja piekarni oraz młynów,
- Wykorzystanie popytu na zdrowy styl życia,
- Zapotrzebowanie na ekologiczne produkty, powrót do tradycyjnych gatunków zbóż m.in. orkisz, samopsza, płaskurka.

Zagrożenia:

- Zadłużenie wielu producentów i przetwórców,
- Deficyt kapitału na modernizację gospodarstw,
- Dalsze podwyższanie wymagań związanych z zapewnieniem sprzedaży oraz zwiększające się koszty produkcji, związane m.in. z realizacją założeń Europejskiego Zielonego Ładu Komisji Europejskiej w zakresie wprowadzania zmian/wycofywania substancji czynnych,
- Dynamiczny wzrost udziału kapitału zagranicznego w przemysłowej produkcji pieczywa i wyrobów cukierniczych - kosztem firm polskich, przy wykorzystaniu nowoczesnych technologii,
- Rozwój piekarnictwa przy sieciach handlowych o pieczywa o niskiej jakości,

- Niestabilna sytuacja finansowa oraz coraz mniejsza opłacalności produkcji zbóż i półproduktów,
- Niedobór środków pomocowych – Fundusze Unijne – oczekiwanie na uruchomienie nowej perspektywy wsparcia,
- Napływ dużej ilości i niekontrolowanej jakości ziarna z rynków zewnętrznych (Ukraina, kraje Mercosur).

III Analiza mocnych i słabych stron oraz szans i zagrożeń rozwoju branży

Należy opisać czy i w jaki sposób operacja przyczyni się do wzmocnienia <u>silnych stron</u> branży	Wzmocnienie małych i średnich gospodarstw rolnych oraz zakładów przetwórczych, analiza ich obszaru działania, mających na celu rozwój i poprawę inicjatyw społecznych w obszarze lokalnym i regionalnym.
Należy opisać w jaki sposób i w jakim zakresie operacja przyczyni się do wyeliminowania <u>słabych stron</u> branży	Docieranie do liderów w branży rolniczej, którzy staną się „narzędziem” poprawy pracy i jakości w gospodarstwach i przedsiębiorstwach. Szerzenie wiedzy i informacji poprzez przystępowanie do organizacji branżowych.
Należy opisać czy i w jaki sposób operacja pomoże wykorzystać zidentyfikowane w analizie <u>szanse</u> dla rozwoju i funkcjonowania branży	Wyżej wymienione operacje mogą doprowadzić do wzrostu popytu na produkty zbożowe oraz w związku z tym na wzrost ich podaży. Zwiększenie produkcji wysokiej jakości podstawowych gatunków zbóż, promocja wyrobów lokalnych, regionalnych i ekologicznych oraz propagowanie wśród konsumentów walorów zdrowotnych produktów zbożowych jako składnika prawidłowego żywienia człowieka.
Należy opisać czy i w jaki sposób operacja przyczyni się do zmniejszenia zidentyfikowanych <u>zagrożeń</u> dla sprawnego funkcjonowania branży	Prowadzenie badań i doświadczeń w zakresie ochrony i odżywiania roślin. Poprawa współpracy pomiędzy nauką, producentami zbóż, przetwórcami a konsumentami produktów zbożowych. Dotacje głównie do mikro, małych i średnich przedsiębiorstw oraz producentów zbóż i przetworów zbożowych wytwarzających produkty wysokiej jakości. Czynny udział i monitoring w zakresie wprowadzanych lub planowanych projektów ustaw dotyczących ochrony i produkcji zbóż oraz przetworów zbożowych.

IV Problemy

1. Brak wiedzy i świadomości wśród konsumentów dotyczącej jakości produktów, powodujących spadek spożycia produktów zbożowych,
2. Zbyt duże rozproszenie opinii dietetyków, ekspertów w nt. zdrowego stylu życia. Praca w kierunku obalenia mitów żywieniowych np. „Gluten szkodzi zdrowiu”, czy „produkty zbożowe tuczą”, oraz pozytywnego oddziaływania produktów zbożowych na organizm człowieka np. „Dobrze zbilansowana dieta w oparciu o piramidę zdrowego żywienia”, „Dlaczego zboża poprawiają ogólną kondycję zdrowotną”, „Błonnik występujący w zbożach i produktach zbożowych i jego bioaktywne działanie prozdrowotne”,
3. Problemy ze zmiennością warunków atmosferycznych i glebowych – w szczególności problem stepowienia gleb jako konsekwencja wieloletnich niedoborów wody,
4. Problemy związane ze zmiennością podażyowo-popytową i koniecznością ciągłego dostosowywania do zmiennych wymogów rynkowych – niedobór surowców, inflacja, logistyka, energia, koszty pracownice
5. Brak wiedzy u producentów zbóż jak i u konsumentów produktów zbożowych,
6. Wzrost konkurencji na rynku surowców konwencjonalnych i ekologicznych ze względu na ich import.

V Cele strategii

5.1 Określenie celów głównych

1. Rozwój i poprawa inicjatyw społecznych lokalnych, regionalnych i ogólnopolskich promujących spożycie przetworów zbożowych,
2. Działania informacyjne o jakości i cechach, w tym zaletach, zbóż oraz przetworów zbożowych pochodzących z przetworzenia pszenicy, żyta, jęczmienia, kukurydzy, owsa oraz gryki w tym biokomponentów i biopaliw ciekłych wytwarzanych ze zbóż,
3. Budowanie świadomości oraz edukacja w zakresie produkcji zbóż o wysokich parametrach jakościowych,
4. Edukacja konsumentów pod kątem spożywania jakościowych produktów zbożowych,
5. Wzmocnienie działań promocyjnych dofinansowywanych z FPZZiPZ na terenie RP,
6. Promocja przetworów zbożowych w ramach dużych kampanii oraz podczas wydarzeń, z wykorzystaniem znanych postaci/expertów,
7. Promocja potencjału sektora zbożowego poprzez organizację i udział w targach oraz wydarzeniach branżowych,
8. Promocja wybranych grup produktów: pieczywo, wyroby cukiernicze, zboża oraz inne produkty powstałe w wyniku przetwórstwa zbóż z uwzględnieniem strategii od pola do stołu.
9. Prowadzenie badań dotyczących wpływu stosowania środków ochrony roślin na zboża (największe w Europie) i edukacja producentów zbóż w zakresie właściwego ich stosowania, nacisk na jakość produkcji zbożowej,

10. Budowanie pozytywnego wizerunku polskich produktów zbożowych wśród przetwórców, handlowców i konsumentów.

11. Kontynuowanie i wzmacnianie działań promocyjno-informacyjnych na rynkach zagranicznych w tym finansowanie lub współfinansowanie działań promocyjnych i informacyjnych kwalifikujących się do uzyskania na ich realizację wsparcia ze środków UE oraz wzmocnienie pozycji polskich podmiotów gospodarczych i organizacji w UE i na świecie.

12. Prowadzenie prac rozwojowo-analitycznych w zakresie technologii produkcji zbóż w aspekcie polityki ochrony klimatu i zarządzania środowiskiem.

13. Rozwój nowoczesnych narzędzi informatycznych w działaniach upowszechnienia i promocji produkcji i przetwórstwa zbóż.

14. Badania naukowe dotyczące zbóż i przetworów zbożowych m.in. w zakresie hodowli i doskonalenia odmianowego, śladu węglowego i wpływu uprawy na środowisko naturalne, a także opracowanie nowych zastosowań zbóż i przetworów zbożowych, w szczególności na cele spożywcze i paszowe;

15. Działania edukacyjno-informacyjne oraz inicjatywy badawczo-rozwojowe mające na celu zwiększenie wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych wytwarzanych ze zbóż,

16. Promowanie zrównoważonego rozwoju wykorzystania zbóż do wytwarzania biokomponentów i biopaliw ciekłych.

5.2 Określenie celów szczegółowych

☐ Organizacja i udział w konferencjach branżowych, warsztatach, seminariach, targach, szkoleniach producentów, handlowców i przetwórców zbóż,

☐ Prowadzenie szkoleń zdalnych, z wykorzystaniem nowoczesnych środków masowego przekazu,

☐ Budowanie świadomości zdrowej diety w oparciu o produkty zbożowe poprzez pokazanie ich właściwości, jakości oraz wpływu na nasze zdrowie,

☐ Działania promocyjno-edukacyjne dla dzieci, młodzieży oraz seniorów, w zakresie wyrobów mącznych i zbożowych,

☐ Budowanie świadomości na temat konieczności uwzględniania przetworów zbożowych w każdym spożywanym posiłku,

☐ Walka ze złym PR-em i obalenie mitów na temat „szkodliwości” pieczywa (gluten, przyczyna otyłości) i produktów zbożowych (GMO, zawartość mykotoksyn),

☐ Kultywowanie rzemieślniczych tradycji wypieku,

☐ Promocja certyfikowanych produktów zbożowych tradycyjnych i ekologicznych,

☐ Promocja produktów zbożowych uczestniczących w systemach jakości oraz ze znakiem Produkt Polski,

☐ Promocja i budowanie świadomości spożycia produktów opartych o technologię zgodną z nowoczesnymi systemami jakości,

☐ Tworzenie i wykorzystanie narzędzi informatycznych służących promocji nowych technologii produkcji zbóż i przetworów zbożowych w kontekście wyzwań rynkowych i środowiskowych,

- Badania laboratoryjne, badania jakościowe zbóż i przetworów zbożowych, próby technologiczne i testy nowych form procesowych w projektach pilotażowych, w zakresie innowacyjnego wykorzystania produktów przerobu zbóż na cele spożywcze i paszowe,
- Badania naukowe, ekspertyzy i prace wdrożeniowe dotyczące roślin zbożowych w zakresie hodowli i doskonalenia odmianowego, śladu węglowego i wpływu uprawy na środowisko naturalne, a także opracowanie nowych zastosowań produktów przerobu ziarna zbóż w tym kukurydzy na cele spożywcze i paszowe,
- prace badawczo-rozwojowe mające na celu zwiększenie wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych wytwarzanych ze zbóż,
- działania promocyjne ukierunkowane na zwiększenie wykorzystania zbóż, w szczególności kukurydzy, w krajowej produkcji bioetanolu, w tym działania edukacyjne i promocyjne obrazujące wpływ wykorzystania biopaliw na redukcję śladu węglowego z paliw oraz krajową gospodarkę i rolnictwo,
- promocja wywaru podestylacyjnego, w tym DDGS tj. pasz zbożowych pochodzących z produkcji bioetanolu celem zwiększenia świadomości rolników, a w konsekwencji zwiększenia udziału krajowego białka w sektorze paszowym.

VI Kierunki działań

Działania poszczególnych zadań skierowane będą głównie na rynek krajowy i rynki zagraniczne – eksportowe. Wzmocnienie działań promocyjnych eksportowych ma poprawić konkurencyjną pozycję Polski na rynkach światowych. Jednocześnie musimy zadbać o spożycie w Polsce – na rynku wewnętrznym. Kultywowanie tradycji regionalnej produkcji np. swojski chleb wypiekany wg tradycyjnych receptur. Wyznaczone cele zostaną osiągnięte dzięki umiejętnie prowadzonej komunikacji, w oparciu o nie zostanie wyznaczony kierunek działań. Komunikacja oparta będzie na edukowaniu grup docelowych, wywołaniu w społeczeństwie szerszego zainteresowania produktami zbożowymi posiłków zawierających pieczywo, kaszę, mąki, makarony. Edukacja skierowana do producentów pod kątem wprowadzania technologii upraw mających na celu produkcję zdrowych zbóż, pomniejszeniu kosztów produkcji a w rezultacie zwiększanie jej opłacalności oraz uczestnictwo w systemie jakości. Ponadto zwiększenie eksportu naszych produktów poprzez m.in. realizację zadań o zasięgu ponadregionalnym ponad krajowym związanych z promocją polskiego sektora zbożowego. Większy wpływ produktu na gospodarkę krajową. Dodatkowo organizacja konferencji naukowych i seminariów promujących polskie zboże i otrzymywaną z niego mąkę o wysokich walorach fizyko – chemicznych z przeznaczeniem na produkcję pieczywa na kwasach i drożdżach. Wspomagać będą media oraz wydawnictwa fachowe – podręcznik dla szkół zawodowych, album o pieczywie, itp.

VII Grupy docelowe

Działania komunikacyjne w ramach zadań będą skierowane do następujących grup – do grupy bezpośredniej producentów zbóż, konsumentów oraz do grupy pośredniej – czyli przetwórców, handlowców, sektor turystyczno - gastronomiczny, pośredników rynku oraz mediów za pośrednictwem, których komunikat będzie trafiał do bezpośrednich grup docelowych. Media będą pełniły funkcję „przekaznika” informacji. Media np. prasa, radio, tv, internet. Liderzy grup, autorytety w branży będą ściśle współpracowały z poszczególnymi odbiorcami działań.

VIII Kanały komunikacji/ Plan działań marketingowych

Aktywności kierowane do poszczególnych grup różnić się będą w zakresie wybranych kanałów i narzędzi oraz stworzą konieczność dostosowania przekazu do grupy odbiorców – tzw. profilowanie komunikacji.

IX Monitoring i Ewaluacja/ System oceny projektów

Monitoring i ewaluacja zapisów strategicznych polega na stałej i ciągłej obserwacji, systematycznej ocenie oraz modyfikacji kierunków działania w przypadku istotnych zmian. Monitoring realizacji Strategii ma na celu uzyskanie informacji na temat wykonania planowanych działań w zakresie ich czasu realizacji, założeń, źródeł finansowania oraz przełożenia na osiągnięcie rezultatów. Ewaluacja natomiast ma na celu uzyskanie informacji czy osiągnięto zakładane rezultaty oraz czy i w jakim stopniu pozwoliły one na realizację celów Strategii. Ewaluacja zakłada doskonalenie działań podejmowanych w ramach Strategii, informację o efektach wdrażania Strategii oraz uzyskanie odpowiedzi na pytania związane z jej realizacją, wzrost jakości Strategii, a także pogłębienie odpowiedzialności za wdrażanie Strategii wśród wszystkich zainteresowanych jej funkcjonowaniem i efektami. Postępy w realizacji Strategii będą na bieżąco monitorowane przez Komisję Zarządzającą Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych, odpowiedzialną za wdrażanie i realizację Strategii. W przypadku stwierdzenia potrzeby bardziej wnikliwej analizy realizowanych zadań, osobnym zarządzeniem może zostać powołany przez Komisję Zarządzającą Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych - Zespół Monitorujący Strategię, który na bieżąco będzie dokonywał kontroli realizowanych zadań.

Jednym z podstawowych instrumentów umożliwiających przeprowadzenie monitoringu i ewaluacji oraz uzyskanie wiarygodnych wyników będą wskaźniki pomiaru osiągnięć celów wytyczonych przez Strategię. Wskaźnik może być zdefiniowany jako pomiar celu, który ma zostać osiągnięty, zaangażowanych środków, otrzymanego efektu, miernika jakości lub zmiennej wynikającej z kontekstu. Wskaźnikami oceny monitorowania celów ogólnych i szczegółowych Strategii będą np.:

- wymierne ilości podjętych zadań promocyjnych,
- ilość zaangażowanych osób (podmiotów) w realizację zadań,
- liczba atrakcji (zajęć, imprez, itp.) organizowanych, głównie dla dzieci i młodzieży, mających na celu rozwój zainteresowań oraz promocję przetworów zbożowych,
- liczba powstałych doniesień naukowych, publikacji w czasopiśmie, folderów itp.,
- udostępniona liczba baz danych oraz dedykowanych narzędzi informatycznych.

W każdym realizowanym zadaniu zostaną zidentyfikowane wskaźniki, przed rozpoczęciem realizacji - zaplanowane, na końcu - osiągnięte. Każde zadanie powinno zostać podsumowane raportem pisemnym, przekazywanym Komisji Zarządzającej.

X. Współpraca z instytucjami zewnętrznymi

Współpraca z:

- uczelniami wyższymi i instytutami,
- resortem rolnictwa,
- przedstawicielami branży oraz grupami producenckimi w celu wypracowania wspólnego stanowiska działań w obszarze rolnictwa,
- organizacjami konsumenckimi,
- placówkami oświatowo - wychowawczymi oraz pozostałymi instytucjami związanymi z sektorem żywienia i żywności.

XI. Wnioski

(podział % dofinansowania w 2026 r. na konkretne cele Ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych z uwzględnieniem celów Strategii)

Dział zboża/produkty zbożowe 50%

Dział piekarniczo - cukierniczy 50%

Środki mogą być przesuwane w zależności od charakteru składanych wniosków.

Projekty będą oceniane wg:

- zgodności z celami strategii,
- zgodności z planem działań marketingowych.

Kryteriami wyboru będą:

- zasadność poniesionych kosztów,
- efektywność finansowa,
- innowacyjność,
- pomysłowość,
- prognozowana skuteczność działań promocyjnych,
- celowości i realności planowanych działań

XII. Wizja strategiczna

– należy opisać krótko jak będzie wyglądała sytuacja branży za rok i 3 lata – wizerunek, pozycja rynkowa produktów, organizacja itp.

Proponowana strategia ma na celu wypracowanie takich mechanizmów na rynku, które pozwolą branży:

- z łatwością podejmować decyzje o sposobie i formie uprawy zbóż, która w efekcie przyniesie zdrowy i duży plon z najlepszymi parametrami jakościowymi,
- zwiększyć szanse na opłacalność produkcji a tym samym poprawę jakości zdrowego stylu życia Polaków oraz wzmocnienie rodzinnych, tradycyjnych gospodarstw i lokalnych firm przetwórstwa zbożowego,
- rozwijać inicjatywy społecznych w regionach,
- promocję polskiego produktu, w tym podczas targów i wystaw branżowych o zasięgu, lokalnym, krajowym i ponad regionalnym,
- uświadamiać konsumentów o wartościach produktów zbożowych, o jakości i zdrowym stylu życia, wykluczenie mitów żywieniowych,
- zwiększyć produkcję zbóż jak i produkcję zwierzęcą małych gospodarstw,
- reaktywować zakłady przetwórstwa zbożowego, w których uruchomiona zostanie produkcja o zakładanej w strategii jakości,
- zwiększyć ilość szkoleń skierowanych do producentów,
- działania edukacyjno-informacyjne oraz inicjatywy badawczo-rozwojowe mające na celu zwiększenie wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych wytwarzanych ze zbóż,

